

Öz Le Dim

– kuytular · 02 Aralık 2013

---

he-ce-le-ye-rek
söylüyorum adını
he-ce-le-ye-rek
bakıyorum
her yere
yoksun...
ve he-ce-le-ye-rek
kendime geliyorum...
tavan arasında kitlenmiş sandıkların
hiç açılmayan sırları var
hiç öpmediğim avuç içlerinde
iste
sen iste yeter ki
sana anlatabilirim
bunu yapabilirim
ve şimdi şu anda
şu salisede bunu yapmak için
gerekliydin sen...
yüreğinden önce gözlerin öğrenmişti
rengimi ve sonra bedenini ki
sırtında bir yerlerde
rengi maviye kesik yürek izim
bir düş bozumu gerdanında
öylece
usulca...
bilirdim.
bir kenti durduk yerde terk edemezdin
evet evet
bir kenti dedim
ve ben
kendimden bile henüz bahsetmedim
yokluğunda bile o kadar çoksun ki
bende/bu bedende...
yokluğunda martılara atılmış
denizin yüreğinde seken

tařlar çarpıyor göęsüme
ve iřte ben
bu yüzden
hiç hedefim olmadan sana geliyorum
yüreęindeki/yüreęimdeki mavi izden
kapılardan/yollardan/denizin tam ortasından
sana diyorum
sana..
diş aramda maydanoz kırıntısı yok
ve geçti aęzımdaki keskin soęan kokusu
yeter çevirme başını
sakin ol
lütfe n sakın ol
ollll !
sadece ol
kapat gözlerini ve öp beni
cięerlerime dokunsun nefesin
sarmařık gibi sar beni
aklımda geçmiş, senli günlerimden hatıralar var

beraber gülüyorduk ya hani
hani bir gün çok kızmıştım sana
mızıkçılık yapmıştın
offf bilmem
hangi gündü sorma
yüreęime düřüyor iřte
an/sızın
zaman/sızın
neyse
neyse ne
özledim seni tamam mı
özledim dedim tamam mı?
açık/saçık
özledim
özledim
öz le dim...

(...)